

Paweł Piotrowski, O głowo uwieńczona

1. O Głowo, uwieńczona cierniami (głębokich), pełna ran.
Ach, jakżeś krwią zbroczona, jak strasznie cierpi Pan.
O, Głowo mego Boga, pokłony oddaję Ci.
Tyś sercu memu droga. Bądź pozdrowiona mi!

2. Nim cię, o, święta głowo, na krzyżu zwiesił Bóg,
Nim rzekł ostatnie słowo, że zwyciężony wróg,
Katuszy poniósł wiele, okrutny znosił ból.
Na duszy i na ciele wszechświata cierpiał Król.